



- בלמ"ס -

לשכת חינוך המשפטי	
14/10/2021	תאריך
ח' בחשן, התשפ"ב	
נציבות 2: לשכה משפטית: יועמ"ש - ראשי	תיק
71723821	סימולין

המוקד להגנת הפרט

הנדון: תיקון פקנ"צ 04.42.00 סדרי ביקור אצל אסירים - איסור כניסת מבקר
סימולין: פנייתכם מיום 21.8.21 מספרכם: 35695

1. קיבלתי את פנייתך שבסמך.
2. בניגוד לנטען במכתבך שירות בתי הסוהר אינו שולל זכות לקשר עם בני משפחה והביקור מהווה רק אחד האמצעים לקיום קשר.
כידוע, הביקור אינו מוגדר כזכות מוקנית לאסיר כי אם טובת הנאה חניתנת להענקה או לשלילה בהתאם לשיקול דעתו של שירות בתי הסוהר, וזוהי נקודת המוצא הנכונה לטעמנו, כפי שגם בית המשפט העליון קבע לאורך השנים בכל פסיקותיו.
3. הסמכות ושיקול הדעת להתיר ביקורים לאסיר נתונה לשירות בתי הסוהר מכוח סעיף 47(ב) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה").
מכוח הפקודה הותקנו תקנות בתי הסוהר, התשל"ח – 1978 (להלן: "תקנות בתי הסוהר"). תקנה 30 (ב) לתקנות בתי הסוהר, העוסקת במניעת ביקורים, מעניקה למפקד בית סוהר הרשאה לאסור כניסת מבקר לבית הסוהר, בהחלטה מנומקת ובכתב, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שביקורו של אותו אדם יגרום לפגיעה בבטחון המדינה, בבטחון הציבור או בסדר הטוב והמשמעת של בית הסוהר.
4. מכוח התקנה האמורה נקבעו בסעיף 23 לפקנ"צ 04.42.00 "סדרי ביקור אצל אסירים" (להלן: "פקנ"צ ביקורי אסירים"), הכללים בדבר מניעת כניסת אדם לביקור, ובין היתר, קיומו של מנגנון (סעיף 23(ו) לפקנ"צ ביקורי אסירים) על פיו -





אדם שנפסלה כניסתו לבית הסוהר /או האסיר שכניסת מבקרו נפסלה רשאי לפנות בבקשה למפקד בית הסוהר בבקשה לאשר כניסת המבקר.

5. מטבע הדברים, החלטה בדבר פסילת מבקר הינה החלטה פרטנית אשר ככלל נוגעת לאדם אחד להבדיל מהחלטה המונעת ביקורים באופן כללי, משמע מדובר בהחלטה נקודתית המבוססת על שיקולים כבדי משקל נוכח יסוד סביר לחשד לפגיעה בבטחון המדינה, שלום הציבור או הסדר והמשמעת (טעמים שהוכרו כבעלי משקל באיזון מול הענקת טובת הנאה של ביקור או שלילתה), אשר בדרך כלל לא ניתן לקיים לגביה שימוע טרם קבלתה, ובשים לב כי לא מדובר בהחלטה חלוטה אלא בכזו הניתנת לשינוי, כאמור, באמצעות פניה למפקד בית הסוהר בבקשה לשנותה. ודוק: לאחר מכן, ככל ונדרש, ניתן להעמיד את ההחלטה לביקורת שיפוטית באמצעות הליך פשוט וזמין בדמות עתירת אסיר בהתאם לסעיף 62א לפקודת בתי הסוהר.

6. בהקשר זה יש לחדגיש כי בהתאם להלכה הפסוקה, במקום שבו שימוע "מוקדם" אינו מתיישב עם מהות הסמכות, או תכלית החוק, או שהוא עלול לסכל את התפקוד התקין של הרשות המנהלית או שיש בו כדי לפגוע באופן ממשי באינטרס חשוב אחר, ניתן לקיים את השימוע אף לאחר שהרשות קבלה את החלטתה, ובנסיבות הענין בכללותן, לא יהא בכך כדי לפסול את ההחלטה המנהלית (ראה בג"ץ 161/84 חברת ווינדמיל הוטל בע"מ נגד שר הפנים, בג"ץ 5973/92 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר הביטחון ועוד). הערתו של בית המשפט המחוזי בפסיקה שהוזכרה על ידך, לא נעלמה מענינו אך לאחר בחינתה אל מול השיקולים המפורטים מעלה, לא מצאנו לשנות מהמנגנון האמור.

7. בהינתן האמור לעיל הרי ששירות בתי הסוהר פועל כדין.

בברכה,

עו"ד ליאת רותם, ר/כ
קצין הנחיה, בקרה ויעוץ משפטי